

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/335/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620202016
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1620202016.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: R. P., nar. XX.XX.XXXX a T. P., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacký, Záhorácka ul. č. 2942/60A, Malacký, deti rodičov: otec - X. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. ul. č. XXXX/XX, F., zastúpený Mgr. Michalom Peckom, advokátom so sídlom Miletičova 5A, 821 08 Bratislava a matka - U. G. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. ul. č. XXXX/XX, F., zastúpená URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Havlíčková 16, 811 04 Bratislava, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Malacký, č.k. 8P/143/2020-30 zo dňa 14.09.2020, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku o dočasnom zverení maloletých detí R. P., nar. XX.XX.XXXX a T. P., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky a o zákaze styku otca s maloletými deťmi potvrdzuje.

Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku o uložení povinnosti otcovi nepribližovať sa k maloletým deťom R. P., nar. XX.XX.XXXX a T. P., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou súdnych konaní vo veci, resp. vyšetrovacích úkonov v trestnom konaní mení tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa zamietá.

Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku o uložení povinnosti otcovi nekontaktovať sa s maloletými deťmi R. P., nar. XX.XX.XXXX a T. P., nar. XX.XX.XXXX písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami zrušuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloleté deti P.: R. nar. XX.XX.XXXX a T., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matky. Zároveň dočasne zakázal otcovi stretávať sa s maloletými deťmi R. a T. a uložil mu, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne nekontaktoval maloleté deti, a aby sa k nim nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou súdnych konaní vo veci, resp. vyšetrovacích úkonov v trestnom konaní. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 28 Zákona o rodine, § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/, f/, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, § 330 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). Poukázal na inštitút neodkladného opatrenia, jeho charakter, účel a podmienky nariadenia. Oboznámil sa s návrhom navrhovateľky/matky, spisom

tamojšieho súdu č.k. 32C/73/2020, Potvrdením o vykázaní zo spoločného obydľia zo dňa 03.08.2020 Obvodného oddelenia PZ v Stupave, rodnými listami maloletých detí R. a T. P., lekárskou správou MUDr. G., Chirurgická ambulancia Medicare Centrum s.r.o., Bratislava, Záznamom o zhodnotení zdravotného stavu osoby RZP Bratislava, fotografiami zranení maloletých, Správou z kontrolného psychiatrického vyšetrenia otca u psychiatra MUDr. Z. L., priloženou mailovou komunikáciou, vyzozumením OR PZ Malacky, Predvolaniami na prejednanie priestupku Okresného úradu Malacky, odbor všeobecnej vnútornej správy, Záznamom o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Mal preukázané, že právne vzťahy medzi účastníkmi sú, tieto vzťahy doteraz neboli rozhodnutím súdu upravené, rodičia maloletých detí sú manželia, do vykázania otca detí zo spoločného obydľia žili v spoločnej domácnosti. Konštatoval, že zo spisu tamojšieho súdu č. 32C/73/2020 zistil, že uznesením zo dňa 14.08.2020 súd uložil otcovi detí povinnosť nevstupovať do rodinného domu so súpisným číslom XXXX v F., postavenom na parcele č. XXX/XXX, uložil otcovi povinnosť, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne nekontaktoval matku, aby sa k nej nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou súdnych konaní vo veci, resp. vyšetrovacích úkonov v trestnom konaní, zamietol návrh matky v časti uloženia zákazu vstupu na pozemok parc. č. XXX/XXX zapísanom na LV č. XXXX pre k. ú. F., uložil matke povinnosť, aby v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala proti otcovi žalobu o jeho úplné vylúčenie z užívania rodinného domu súpisné č. XXXX postavenom na parc. č. XXX/XXX v F., poučil otca o možnosti podať voči matke žalobu o náhradu škody podľa § 420 a nasl. OZ, ktorej predmetom bude náhrada škody spôsobenej mu výkonom tohto neodkladného opatrenia, ak preukáže, že mu také škoda bola spôsobená porušením právnej povinnosti matkou, priznal matke náhradu trov konania vo výške 100% a vylúčil na samostatné konanie návrh matky v časti nariadenia neodkladného opatrenia o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, zákazu styku otca s maloletými deťmi a v časti uloženia povinnosti otcovi približiť sa k maloletým deťom, pričom rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa 14.08.2020. Z návrhu matky mal za zrejmé, že navrhuje nariadiť neodkladné opatrenie na ochranu svojho života a zdravia (a to i duševného), ako aj na ochranu života a zdravia maloletých detí, pričom táto bude dosiahnutá tým, že súd jednak zakáže jej manželovi - otcovi maloletých detí, ktorý sa voči nej ako aj voči maloletým deťom dopustil fyzického i psychického násillia, vstupovať do rodinného domu, v ktorom spolu bývajú, a ktorý je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve a jednak sa k matke a deťom približovať a akýmkoľvek spôsobom ju kontaktovať, čím mu bude zabránené pokračovať v páchaní psychického násillia voči navrhovateľke (matke) a maloletým deťom. Konštatoval, že matka navrhuje úpravu vzájomných pomerov medzi ňou, jej manželom a následne maloletými deťmi. Návrh matky v časti nariadenia neodkladného opatrenia týkajúcej sa úpravy pomerov rodičov k maloletým deťom posúdil ako dôvodný, pretože povinná osoba - otec maloletých detí, je dôvodne podozrivá z násillia, najmä fyzického, keď sa nedá vylúčiť ani psychické týranie matky aj maloletých detí, pričom ide o dlhšie časové obdobie, počas ktorého boli deti spolu so svojou matkou takému konaniu otca vystavené. Za dôvodné mal podozrenie z fyzického násillia osvedčené z matkou predložených lekárskeých správ a záznamu o podaní oznámenia zo dňa 03.08.2020. Za osvedčené považoval aj tvrdenia matky o psychickom násillí zo strany otca detí, ktoré je podložené samotným návrhom, ako i potvrdením o vykázaní zo spoločného obydľia a oznámeniami, ktoré matka proti otcovi podala na políciu. Prihliadol i na lekársku správu a Záznam o zhodnotení zdravotného stavu osoby RZP Bratislava, z ktorých vyplýva ohrozenie matky, ako aj maloletých detí psychickým a fyzickým týraním zo strany otca. Poukázal na skutočnosť, že správanie otca vôbec neustalo po tom, čo podala matka na otca oznámenie na OO PZ Stupava; naopak, otec sa jej opätovne vyhráždal, že „také peklo ešte nevidela“. Nemožno teda vyvodit' iný záver ako, že otec sa dopúšťa psychického násillia voči matke a súčasne aj voči deťom; a psychická integrita matky, ako aj maloletých, je takým správaním otca bezpochyby ohrozená. Uvedené skutočnosti vyhodnotil ako opodstatnené pre nariadenie neodkladného opatrenia v časti týkajúcej sa maloletých detí, návrhu matky vyhovel a otcovi zakázal maloleté deti kontaktovať akýmkoľvek možným spôsobom. Pri nariadení neodkladného opatrenia zohľadnil a chcel dosiahnuť najmä ochranu maloletých detí a ich matky v úmysle zabrániť prípadnému ďalšiemu útoku otca na matku a maloleté deti, ktorý je (vzhľadom na matkou opísané doterajšie správanie sa otca) možné očakávať. Oboch rodičov poučil o možnosti podať návrh vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, resp. návrh na rozvod manželstva a úpravu pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie otec maloletých detí prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Napadnuté rozhodnutie navrhol zmeniť a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Odvolanie odôvodnil ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. d/, f/, g/, h/ CSP a ust. § 62 ods. 1 a

§ 63 CMP. Poukázal na konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 32C/73/2020 o identickom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, založenom na totožných skutkových tvrdeniach a dôvodoch, avšak vo vzťahu k nej a identické odôvodnenie rozhodnutia súdu zo dňa 14.08.2020 č.k. 32C/73/2020, ktorým vylúčil na samostatné konanie návrh matky v časti týkajúcej sa maloletých detí a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým mu uložil dočasne nevstupovať do spoločného obydľia, písomne, telefonicky, elektronicky alebo inými prostriedkami nekontaktovať navrhovateľku (matku) a nepribližovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou súdnych konaní vo veci, resp. vyšetrovacích úkonov v trestnom konaní, proti ktorému rozhodnutiu podal odvolanie. Uviedol, že vlastné odôvodnenie napadnutého uznesenia je uvedené len v bodoch 21 a 22 a obmedzené len na konštatovanie, že matkou uvedené skutočnosti vyhodnotil súd ako opodstatnené pre nariadenie neodkladného opatrenia. Nesúhlasil so záverom o zákaze styku, kontaktovania a priblíženia sa k deťom, ktoré zákazy súd časovo neobmedzil. Namietal, že súd prvej inštancie nepristupoval selektívne k tvrdeniam matky o domácom násilí, neskúmal osvedčenie domáceho násillia páchaného z jeho strany na matke a maloletých, svoje rozhodnutie odôvodnil nedostatočne bez uvedenia logickej, časovej, resp. kauzálnej súvislosti medzi listinnými dôkazmi a podozrením z domáceho násillia voči maloletým deťom a nevyplýva z neho, na základe ktorej skutočnosti mal za dôvodný predpoklad o možnom ohrození telesnej, duševnej integrity alebo bezpečnosti maloletých, ktoré predpoklady mali dosah aj na rozhodnutie o dočasnom zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, resp. zákazu jeho styku s deťmi. Napadnuté uznesenie považoval za arbitrárne, porušujúce právo na jeho súdnu ochranu a spravodlivý proces. Tvrdenia matky uvedené v návrhu považoval za neosvedčené a jeho inzultáciu voči nej preukázanú len v jednom prípade z listinných dôkazov: Záznam o podaní oznámenia z 29.07.2018 č. ORP-P-187/MA-OPP3-2018, Vyrozumenie oznamovateľa o vykonaných opatreniach z 10.08.2018 č. ORP-P-187/MA-OPP3-2018; oznámenie z 29.07.2018 OO PZ Stupava (priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb), Predvolanie na prejednanie priestupku z 30.08.2018 vo veci vedenej pred OÚ Malacky, č. k. OU-MA-OVVS-2018/011677; ktorého sa mal dopustiť dňa 10.08.2018. Za neosvedčené, bez konkretizácie a časových údajov, považoval tvrdenia matky o inzultácii vulgarizmami a jej ponižovaní pred deťmi. Mal za to, že pri takto všeobecne uvádzaných skutočnostiach o urážaní a inzultáciách matky, neboli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle rozhodnutia súdu. Inzultáciu z jeho strany matka preukázala len Záznamom o podaní oznámenia k priestupku, ku ktorému došlo dňa 29.07.2018, kedy jej mal vynadať a uraziť ju na cti pred deťmi, pričom tieto útoky v uvedený deň neoznámila, keďže k nim nedošlo a inzultácia sa detí netýkala. Z vyrozumenia oznamovateľa o vykonaných opatreniach z 10.08.2018 vyplýva kvalifikácia skutku ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb., s postúpením veci na prejednanie priestupku príslušnému OÚ Malacky. Uvedený skutok nenadobudol trestnoprávny rozmer a prejednanie priestupku bolo ukončené uložením sankcie, pokarhaním otca (rozhodnutie Okresného úradu Malacky, č. k. OU-MA-OVVS-2018/011677, právoplatné dňa 26.11.2018). Dal do pozornosti Výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR z 30.08.2019, podľa ktorého má evidovaný len jeden priestupok týkajúci sa fyzického násillia. Na danú inzultáciu matky nemožno prihliadať z časového hľadiska a absencie bezprostrednosti ohrozenia života a zdravia detí a naliehavej potreby bezodkladnej úpravy pomerov v rodine. Potvrdil, že počas trvania manželstva došlo medzi rodičmi k verbálnym hádkam a vulgarizmom, ktoré však nie sú prejavom psychického ani fyzického násillia voči osobe niektorého manžela, ani dieťaťu. Ostrá verbálna hádka nedosahuje intenzitu násillia a nemôže byť dôvodom pre uloženie zákazu styku, kontaktovania alebo priblíženia sa k deťom niektorému z rodičov. Tvrdenia matky o jej fyzickom napadnutí z mája a júna 2016, z augusta 2017 a zo septembra 2019 považoval za nepravdivé, neosvedčené, nepodložené a nepreukazujúce žiadny prejav domáceho násillia voči deťom, pričom matku nikdy fyzicky neatakoval a nevyhrážal sa jej ani odobratím detí. Nesúhlasil s tvrdeniami matky a popisom okolností jeho návratu z ústavnej psychiatrickej liečby. Poukázal na nečitateľnosť záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby (správa RZP) datovaného dňom 15.02.2018 a potvrdil, že v uvedený deň bola RZP privolaná matkou z dôvodu jeho úzkostných stavov vyvolaných hádkou medzi manželmi, bez fyzickej inzultácie matky. Vzhľadom na časový odstup popísaných skutočností z rokov 2016 až 2019, mal za to, že pre dané konanie absentuje prvok bezprostredného ohrozenia matky a naliehavá potreba bezodkladnej ochrany zákonom chránených záujmov matky a detí. Zdôraznil, že matka zdokladovala len jeden prípad fyzického kontaktu medzi manželmi, ktorého sa mal dopustiť dňa 10.08.2019 (matku mal udrieť do oblasti tváre a trikrát mal do nej sotiť). Za účelom opisu priebehu príslušného incidentu poukázal na Uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Malackách z 14.10.2019, ČVS: ORP-452/1-VYS-MA-2019, Uznesenie o postúpení veci na prejednanie priestupku z 10.08.2019 Okresnému úradu Malacky a Upovedomenie Okresného úradu Malacky č. OU-MA-OVVS-2020/002792 z 19.08.2020 s tým, že z obsahu Uznesenia OR PZ Malacky o

postúpení veci zo 14.10.2019 vyplýva odlišnosť verzie obidvoch strán ohľadne priebehu incidentu zo dňa 10.08.2019, ktoré majú spoločnú len príčinu manželského konfliktu vyvolaného udretím maloletého R. po zadku otcom z dôvodu, že sa dieťa odmietalo najesť, keď matka tvrdí, že do izby vbehla za plačúcim dieťaťom a následne ju otec trikrát udrel do oblasti tváre. Po incidente matka privolanej policajnej hliadke uviedla, že jej nevznikli žiadne objektívne zranenia vyžadujúce si ošetrovanie. Potvrdil, že maloletého R. udrel po zadku (išlo o výchovné tľapnutie), čo viedlo k fyzickému kontaktu iniciovanému matkou a jeho obrane, keď ju udrel dlaňou po tvári. Reakciu 5-ročného dieťaťa (plač) považoval za prirodzenú. Z odôvodnenia Uznesenia OR PZ Malacky zo 14.10.2019 vyplýva, že z prešetrenia incidentu nie sú zrejmé skutočnosti osvedčujúce hrubší stupeň surovosti a bezohľadnosti alebo zlého zaobchádzania zo strany otca voči matke, odôvodňujúce záver pre začatie trestného stíhania voči nemu podľa § 208 Trestného zákona. Týranie matky nevyplývalo ani z podaného oznámenia o priestupku, pričom vyšetrovateľka v odôvodnení uznesenia zdôrazňuje vzájomný konflikt v rámci rodinných vzťahov bez prvkov trvalosti, surovosti alebo intenzity s tým, že skutok nenadobudol trestnoprávny rozmer. Mal za to, že predvolanie na prejednanie priestupku z 20.12.2019 neosvedčuje skutočnosť, že k priestupku došlo, pričom dané konanie o priestupku nie je právoplatne ukončené. Spochybnil tvrdenia matky o jej zraneniach s poukazom na lekársku správu MUDr. P. G. z 13.08.2019 vyvolávajúcu pochybnosti, či ňou označené komplikácie súvisia s fyzickým kontaktom spočívajúcim vo facke a sotení. Ani predložený fotografický snímok výronu na vnútornej strane spodnej pery matky neosvedčuje fyzický atak z jeho strany a príčinnú súvislosť vyhotovenia snímku so spôsobeným hematómom. Tento incident sa netýka maloletých detí a nevyplýva z neho žiadny dôvodný predpoklad domáceho násillia voči nim. Nesúhlasil s tvrdeniami matky a popisom udalostí z 02. a 03.8.2020 v súvislosti s jeho vykázaním zo spoločného obydlija. Uviedol, že Potvrdenie o vykázaní z obydlija nie je konkretizované a ani matka nekonkretizovala akým spôsobom mala situácia toho dňa eskalovať a neuviedla žiadne okolnosti nasvedčujúce fyzickému alebo psychickému násilliu z jeho strany v uvedený deň. Zdôraznil, že dňa 01.08.2020 sa vrátil domov o 23.30 hod., po návrate prosil matku, aby mu otvorila, a ani z jej tvrdení nevyplýva, že by došlo k fyzickému alebo psychickému násilliu z jeho strany. Potvrdenie o vykázaní z obydlija považoval za nepreskúmateľné, bez uvedenia dôvodov vykážania a skutočností nasvedčujúcich domácemu násilliu, ktorého sa mal dopustiť. Dané Potvrdenie nebolo sprevádzané žiadnym iným listinným dôkazom zo strany matky osvedčujúcim fyzický atak, preto nemôže byť postačujúce pre záver, že sa dopustil domáceho násillia voči matke, resp. voči maloletým. Voči Potvrdeniu o vykázaní zo spoločného obydlija sa nemohol účinne brániť, keďže voči takémuto zásahu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok, rešpektoval postup policajného orgánu, zo spoločného obydlija sa vystaňoval, pričom si nebol vedomý žiadnych skutočností vedúcich k zásahu do jeho súkromia a rodinného života. Po nahliadnutí do príslušného policajného spisu získal informáciu, že matka dňa 02.08.2020 v doobedňajších hodinách kontaktovala tiesňovú linku 158 s nepravdivými informáciami o násillí voči nej, dňa 03.08.2020 odišla na lekárske vyšetrenie a s maloletými deťmi trávil celý deň sám. Poprel, že by v daný deň došlo medzi rodičmi k incidentu. Tvrdenia matky o fyzickom násillí na deťoch považoval za nepravdivé, neosvedčené a ničím nepredložené. Fotografické snímky, bez uvedenia dátumu vyhotovenia, preukazujúce začervenanie na predlaktí, resp. sedacej časti maloletého dieťaťa, nemožno kvalifikovať ako fyzické násillie na maloletých zo strany rodiča. Poprel, že by sa R. z dôvodu strachu z neho začal pomočovať, resp. že T. sa začal strhávať zo spánku. Ak by sa ho deti naozaj báli a stránili, matka by ich nenechala v jeho starostlivosti dňa 03.08.2020. Nesúhlasil s tvrdeniami, že sa o deti nezaujímal, na ich výchove a starostlivosti sa nepodieľal, keďže hradí splátky hypotekárneho úveru, poplatky za predškolskú výchovu detí, vzdelávanie, krúžky a náklady na bývanie. Ak by sa aj nepodieľal na starostlivosti o deti, táto skutočnosť nemohla byť dôvodom nariadenia neodkladného opatrenia zákazom styku, kontaktovania a priblíženia sa k deťom. Potvrdil, že v období od 20.08.2017 do 12.09.2017 bol hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela v Pezinku na psychosomatickej klinike, avšak nevyhnutnosť hospitalizácie bola spôsobená manželským konfliktom vyvolaným matkou. Vzhľadom na časový odstup táto skutočnosť nemôže byť dôvodom okamžitého zásahu súdu nariadením neodkladného opatrenia. Poukázal na lekárske správy MUDr. Z. L. z 09.01.2018 a 26.08.2019, z ktorých vyplýva, že nevykazuje žiadne sklony k agresivite, žiadne patologické prejavy/správanie, v stresových situáciách je nálada s afektami lakrimozity (t.j. plačlivosti) a kontrolu mal určenú podľa potreby. Skutočnosť, že občas trpí úzkostnými stavmi, depresiami, potvrdzuje aj farmakologická skupina lieku, ktorý má predpísaný a ktorý patrí do skupiny antidepresív. Spochybnil matkou predloženú e-mailovú komunikáciu medzi ňou a MUDr. Z. L., ktorá sa obmedzuje na vymyslené tvrdenia matky a nevyplýva z nej, že by lekár potvrdil potenciál jeho psychických komplikácií prerásť do agresivity. Daná komunikácia sa týka mesiacov január a december 2019, neosvedčuje, že by sa v čase rozhodnom dopustil fyzického násillia voči matke a maloletým deťom, a nie je zrejmé, že bola odoslaná z e-mailovej adresy MUDr. L.. Vyslovil domnienku, že matka zámerne upravila textové

znenie predloženej e-mailovej komunikácie, za účelom prispôsobenia ňou tvrdených skutočností jej dôkaznej pozícii. Vyjadrenia matky o jej sledovaní a disponovaní jej osobnými dokladmi považoval za nepravdivé bez časovej konkretizácie, neosvedčené bez listinného dôkazu s tým, že sledovanie sa vôbec netýka maloletých a toto nie je prejavom fyzického násillia voči deťom. Nesúhlasil s tvrdeniami o požívaní alkoholických nápojov zvyšujúcich jeho agresivitu a o mimomanželskom pomere, ktoré skutočnosti nenasvedčujú násilliu voči maloletým deťom. Namietal, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam o fyzickom alebo psychickom násillí páchanom na matke a maloletých.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako správne a zákonné. Poukázala na identickú argumentáciu otca v odvolaní voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie v konaní vedenom pod sp. zn. 32C/73/2020 z 14.08.2020 a odvolaní v danom konaní len s doplnením tvrdení, že násillie páchané na matke sa „maloletých detí netýka“, výhradami o absencii naliehavej potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán a bezcitného vykreslenia násillia do podoby bežného konfliktu, či hádky. Vyjadrenia otca považovala za zavádzajúce so zľahčováním situácie, v akej sa s deťmi nachádza. Mala za to, že otec zámerne opomenul princíp najlepšieho záujmu dieťaťa upravený v Čl. 4 CMP. Argument otca, že fyzické alebo psychické násillie páchané na nej sa maloletých detí netýka, považovala za neľudský a nepochopiteľný. V tejto súvislosti poukázala na čl. 5 Zákona o rodine, Všeobecný komentár č. 14 (2013) Výboru OSN pre práva dieťaťa o práve dieťaťa, na prvoradé zohľadnenie najlepšieho záujmu, ktorý treba integrovane a konzistentne uplatňovať najmä v súdnych konaniach, ktoré ovplyvňujú deti. Mala za nepochybné, že opakované páchané násillie na nej, ktoré otec v skutočnosti nepopiera, má negatívny vplyv na maloleté deti, ktoré žili s rodičmi v jednej domácnosti a boli priamymi svedkami nezákonného konania otca, čo sa podpísalo na ich psychickom stave. Nevyhnutnosť zamykať sa pred otcom detí, spánok na zemi vedľa detských postelí zo strachu o zdravie a život seba či svojich detí, psychický teror, fyzická prevaha otca, ktorú využíva (aj k donúteniu k súloži proti jej vôli) a mnoho ďalšieho, vylučuje „partnerskú rovnocennosť“ medzi nimi, keď predstavy otca o rodinnom a partnerskom živote nekorešpondujú s predstavami normálneho života. Podľa jej názoru, za tejto situácie nemožno zabezpečiť dočasnú a nevyhnutnú ochranu jej práv a práv maloletých detí inak ako nariadeným neodkladným opatrením. Nestotožnila sa s námietkami otca o absencii „opakovania“ jeho konania, ktoré je nevyhnutné do začlenenia rámca domáceho násillia. Poukázala na podmienky, účel nariadenia neodkladného opatrenia a zrýchlený procesný postup súdu, v zmysle ktorých možno spravidla vychádzať iba z tvrdení účastníkov konania, záznamov polície, lekárskeho správ, či iných listinných dôkazov, pričom ňou predložené dôkazy osvedčujú a preukazujú tvrdené skutočnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6M Cdo/5/2012). Mala za osvedčené, že k násilliu zo strany otca došlo a môže dôjsť, aj vo vzťahu k maloletým deťom, ktoré sa v dôsledku násillia smerovaného primárne k nej a sekundárne k nim, otca strávia a majú z neho strach, pričom násillie voči nej nadobudlo mimoriadne intenzívne rozmery a neuniklo vnímaniu maloletých. Uviedla, že pre účely rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia nie je podmienkou odsúdenie agresora alebo jeho uznanie vinným zo spáchania prečinu alebo priestupku. Zdôraznila, že voči otcovi sa vedie niekoľko priestupkových konaní, ktoré v súhrne môžu dosiahnuť až trestnoprávny rozmer a nie je vylúčené, že po prešetrení orgánmi činnými v trestnom konaní budú priestupky právne kvalifikované podľa ustanovení Trestného zákona, pričom úlohou súdu nie je posudzovať, či konanie otca má alebo nemá charakter priestupku či trestného činu. V jej záujme je zabezpečiť maloletým zdravé rodinné prostredie bez stresových situácií opakovane vyvolaných otcom, ktoré ohrozujú ich najlepší záujem. Námietky otca o identických dôvodoch rozhodnutí súdov nemôžu byť na jej ťarchu, nakoľko skutkový stav bol osvedčený tými istými okolnosťami a dôkazmi, na základe ktorých súd dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom vo vzťahu k nej aj k maloletým. Nesúhlasila s námietkou o nepreskúmateľnosti a stručnosti rozhodnutia s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 866/2014-42 z 20. augusta 2015. Tvrdenia otca uvedené v odvolaní považovala za nepodložené, nepreukázané, zodpovedajúce „bežnej“ obrane agresora, pre ktorého je každé konanie zveličené, či vymyslené. Napádanie maloletých detí otcom preukázala fotografiami zranení detí, ktoré odmietajú od otca pomoc a strávia sa jeho dotykov, R. sa začal pomočovať, T. sa strháva zo spánku, pričom otec sa snaží deti zmanipulovať proti nej. Uvedené osvedčila Správou z klinicko-logopedickej diagnostiky a terapie maloletého R. zo 17.10.2019 popisujúcou, že zajakávanie sa bezprostredne súvisí s homogénnosťou domáceho prostredia a zlepšenie/zhoršenie tohto problému závisí od aktuálnej situácie v domácom prostredí. Tiež Správa z psychologickkej intervencie maloletého R. z 26.05.2020 vyhotovená Mgr. U. Z. X. potvrdzuje neurotické ťažkosti, blok maloletého, ako i známky strachu a zároveň vyzdvihuje vzťah maloletého s

ňou, ktorej prítomnosť si vyžadoval vždy na začiatku vyšetrení. Poukázala na to, že otec T. neraz vykrúcal ruky, nadával mu, plieskal ho po zadku, pričom v dôsledku neustálych pocitov strachu a stresu má maloletý zlý spánok a nočné mory. Uviedla, že domáce násilie prebieha v rodinách za zatvorenými dverami aj niekoľko rokov a nie je predstaviteľné, aby obeť násillia nechodili mimo domu, čo neznamená, že čas, ktorý deti trávili s otcom osamote, bol pre ňu a pre deti príjemný. K námietkam otca o neosvedčení opakovaných inzultácií voči nej a ich popise vo všeobecnej rovine, uviedla, že išlo o opakované konanie prebiehajúce kontinuálne v inkriminovanom časovom období v určitej kvantite, pričom neuvedenie konkrétneho času útokov neznamená, že k takémuto konaniu nedošlo. Mala za to, že záver o opakovaných inzultáciách v súhrne s ňou tvrdenými a predloženými dôkazmi je najpravdepodobnejším záverom, ktorý je nesporný. Skutočnosť, že prvýkrát podala oznámenie na otca dňa 29.07.2018, nevyklučuje, že jeho správanie predtým nepociťovala ako psychické násilie. Vulgárne správanie pokračujúceho, trvajúceho charakteru, negatívne pôsobilo na jej psychiku, obmedzovalo ju a poškodzovalo. Poukázala na právoplatné rozhodnutie Okresného úradu Malacky zo dňa 29.07.2018 č. OU-MA-OVVS-2018/011677 o priestupku, ukončené uložením sankcie otcovi. Mala za to, že konanie otca v celom súhrne, ktoré doposiaľ nebolo vyšetrené orgánmi činnými v trestnom konaní, je neprípustné a nezákonné, keďže opakujúce sa útoky voči nej intenzívne zasiahli jej psychiku, aj psychiku maloletých detí, v extrémne negatívnom smere. Nezákonné útoky otca v súhrne a jeho správanie nemožno považovať za bežné manželské konflikty v postavení rovnocenných partnerov, nakoľko násilie voči nej sa dotklo aj maloletých, ktorí boli svedkami útokov otca na matku a je v ich záujme, aby sa takéto situácie neopakovali. Podarilo sa jej nazhromaždiť dostatok dôkazov na osvedčenie tvrdených skutočností, napriek páchanému násilliu doma, bez prítomností svedkov (mimo maloletých). Skutočnosť, že útoky otca neoznamovala ihneď, odôvodnila legitímnymi dôvodmi, citovou náklonnosťou k nemu, strachom z neho, snahou o zachovanie kompletnej rodiny kvôli deťom, avšak neoznámenie každého útoku zo strany otca neznamená, že nedošlo k protiprávnemu konaniu otca. K vytykákanému skutku týkajúceho sa súloží proti jej vôli v septembri 2017, pripustila písársku chybu, ktorá však nie je spôsobilá spochybniť, že skutok sa stal, a že sa otec nemohol dlhodobo dopúšťať násillia. Správou RZP z 15.02.2018 deklarovala nepríčetné, nepredvídateľné, strach vzbudzujúce správanie otca po svojoľnom ukončení užívania medikamentózneho liečby po prepustení z ústavnej liečby a nutnosťou privolať RZP. Mala za to, že otec mylne vníma potrebu bezprostrednosti ohrozenia života a zdravia osoby výhradne len v časovej súvislosti, keďže násilie v tomto prípade nie je jednorazovým aktom, ale dlhodobo pôsobiacim negatívnym javom, ktorého dôsledkom je psychické vyčerpanie a vyhasnutie, teda psychické utrpenie. Stotožnila sa s výkladom súdu prvej inštancie, ktorý bezprostrednú potrebu úpravy pomerov odôvodnil právnym vzťahom medzi rodičmi a maloletými deťmi bývajúcimi v spoločnej domácnosti. Potvrdila, že o skutku z 10.08.2019 nebolo zatiaľ právoplatne rozhodnuté, preto pokladá v danom konaní za irelevantné sporovať súčasnú dôkaznú situáciu v tejto veci, ktorá je prejednávaná ako priestupok, keďže bez ohľadu na právnu kvalifikáciu konania otca, práve jeho konaním utrpela spolu s maloletými intenzívnu, najmä psychickú ujmu. Daný incident je treba hodnotiť v súhrne ostatných skutkových okolností. Mala za to, že otec nepopiera spôsobenie jej zranení, ale ich bagatelizuje, snaží sa „zľahčiť“ situáciu a zamaskovať svoje útoky pod bežné manželské nedorozumenia. Nesúhlasila s tvrdením, že nekonkretizovala situáciu z 03.08.2020. Uviedla, že otec sa vrátil z večierka dňa 01.08.2020 v čase okolo 23:30 hod. v podnapitom stave, vyhrážal sa jej slovami, že jej nikto nepomôže, že si to vypije, že také peklo ešte nevidela. Od strachu sa zamkla v izbe a okolo jednej hodiny ránej dňa 02.08.2020 telefonicky kontaktovala OO PZ, kde jej oznámili, že hliadka nebude na miesto vyslaná, keďže je zamknutá v izbe a otec pravdepodobne spí. Dňa 02.08.2020 opätovne telefonicky kontaktovala OO PZ, bolo jej odporúčané podanie oznámenia na otca osobne a po prijatí oznámenia dňa 03.08.2020 bolo po jej výsluchu realizované vykázanie. Aj keď dňa 03. a 02.08.2020 nedošlo k bezprostrednému fyzickému kontaktu medzi otcom a ňou, neznamená to, že vzhľadom na doterajšie správanie otca v spojitosti s ostatnými dôkazmi a skutkovými tvrdeniami neexistuje potreba bezodkladnej potreby úpravy pomerov v rodine, keďže zo strany otca ide o kontinuálne násilie vyústené až do vykázaní zo spoločného obydľia políciou. Poukázala na lekárske správy osvedčujúce diagnózu otca (zmiešaná porucha osobnosti), ktorá zodpovedá striedaniu nálad. Za absurdné a účelové považovala tvrdenia o sfaľšovaní komunikácie s MUDr. L., ktorú predložila v pôvodnej forme bez akejkoľvek úpravy. Nesúhlasila s tvrdeniami otca, že sledovanie a jej kontrola, nie sú prejavom násillia a sami osebe ani nemohli byť dôvodom pre vylúčenie otca z užívania spoločného obydľia, resp. dôvodom zákazu približovania sa k nej. Popretie sklonu k nadmernému požívaniu alkoholu otcom a jeho mimomanželskú známosť považovala za formálne, pričom požívanie alkoholu môže vyústiť do závažnejších útokov voči nej a nedá sa vylúčiť aj ohrozenie detí, vzhľadom na nepredvídateľnosť správania otca v stave opitosti. Mala za to, že otec spochybňuje, zľahčuje a bagatelizuje protiprávne konanie, ktoré ubližovalo maloletým, keď aj násilie voči matke je formou násillia páchaného na deťoch.

Napadnuté rozhodnutie považovala za správne a vychádzajúce z dostatočne zisteného (osvedčeného) skutkového stavu veci. Podľa jej názoru, otec sa odvoláva len voči odôvodneniu napadnutého uznesenia. Uviedla, že súdom poskytnutá ochrana pre ňu a maloleté deti má len dočasný charakter a v najbližších dňoch podá návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Žiadala v súlade s ust. § 55 CMP o priznanie jej nároku na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, vzhľadom na protiprávne konanie otca, pred ktorým je nútená domáhať sa ochrany vo svojom záujme, ako aj v najlepšom záujme maloletých detí.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol napadnuté unesenie potvrdiť. Uviedol, že vzhľadom na závažnosť skutočností tvrdených matkou a charakter neodkladného opatrenia, v ktorom nie je možné vykonať rozsiahle dokazovanie, súhlasil s názorom o dôvodnosti návrhu.

6. Matka v podaní označenom ako doplnenie vyjadrenia k odvolaniu otca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu poukázala na doloženú Správu psychologičky Mgr. W. U. z 27.11.2020, ktorej obsah osvedčuje skutočnosť, že otec sa opakovane dopustil násillia voči nej a maloletým deťom. Poukázala na konštatovanie psychologičky, že v rámci vyšetrenia maloletých pozorovala, že R. vníma otca ako agresívneho a nebezpečného, intenzita jeho zajakávania sa výrazne zhoršuje pri témach o rodine a zajakávanie je spôsobené psychogénne, tzn. že na jej vzniku sa podieľali situácie, ktoré intenzitou svojho pôsobenia prekračovali limity individuálnej tolerancie na záťaž a v subjektívnom prežívaní vedú k zvýšenej tenzii, zajakavosť u dieťaťa je dôsledkom psychickej traumatizácie - dieťa bolo vystavené šokujúcim a pre neho strach a úzkosť vyvolávajúcim situáciám, psychickému nátlaku i fyzickým útokom zo strany otca. U maloletého T. skonštatovala, že otca vníma ako ohrozujúceho, v prežívaní dieťaťa je prítomná zvýšená tenzia, napätie a pocity sklúčenosti, ktoré sa snaží potlačiť. Záverom psychologička skonštatovala, že obe deti hovorili spontánne o udalostiach v ich rodinnom prostredí, vnímajú agresivitu otca, hostilitu voči nim samým aj matke, plač a strach matky a prejavili pocity úzkosti, strachu a hnevu k prežitým udalostiam. Správanie otca ich zasiahlo a vyvolalo ich psychické vyčerpanie a miera stresu, ktorej boli vystavené, a ktorá bola pre ne traumatizujúca. Atmosféra, v ktorej deti žili a správanie otca ohrozuje ich zdravý psychický vývin. Matka mala za to, že závery psychologičky osvedčujú existenciu domáceho násillia v rodine a potrebu naliehavého zásahu súdu. Zdôraznila, že ťažké príkorie (najmä dlhodobú psychickú bolesť) v dôsledku správania otca neprežívala len ona, ale aj maloletí, čo sa prejavilo aj na ich psychickom zdraví, preto poskytnutie ochrany jej a maloletým deťom považovala za dôvodné.

7. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu reagoval na argumenty matky a listinné dôkazy doplnené v priebehu odvolacieho konania. Poukázal na kritéria posudzovania najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, ktorým je aj ich právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov (čl. 41 ods. 4 ústavy, čl. 3 ods. 2, čl. 5, čl. 7 ods. 1, čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa), právo na vytváranie, rozvoj a zachovanie vzťahových väzieb k obidvom rodičom, právo na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi (čl. 9 ods. 1 a 3, čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 5 písm. h/, § 24 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z. z.). Súhlasil s vyjadreniami matky o sledovaní najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, aj s tvrdením, že násillie voči matke, resp. inej blízkej osobe je nepriamou formou násillia páchaného aj na deťoch, ak sú svedkami/poslucháčmi takého násillia. Mal za to, že v danej veci nebolo preukázané páchané násillie na deťoch alebo na matke, ani takáto situácia. Matka v návrhu netvrdila, že by deti boli niekedy svedkami fyzického útoku z jeho strany voči nej, len raz popisuje slovné útoky ako hrubo neslušné správanie, ktoré objektívne nevykazuje znaky a intenzitu domáceho násillia s perspektívou tak invazívneho zásahu do jeho rodičovských práv. Jeho výstupy v prítomnosti detí označila len ako zvyšovanie hlasu, prípadne krik, či nepredvídateľné správanie, pričom iné „nezákonné konanie“ či „útoky“ bližšie nešpecifikovala a neosvedčila. Mal za to, že matka neosvedčila a nepreukázala ani splnenie podmienok pre uloženie zákazu približovať sa k maloletým na určenú vzdialenosť, kontaktovať ich, a neosvedčila, že jeho konaním môže byť ohrozená ich telesná alebo duševná integrita alebo bezpečnosť. Zdôraznil, že fotografické snímky (začervenania na predlaktí niektorého dieťaťa a začervenanie na sedacej časti dieťaťa) sú nespôsobilé osvedčiť priame fyzické násillie na deťoch, nakoľko príčina začervenania mohla byť spôsobená aj inými faktormi. Uviedol, že k incidentu z 02. a 03.08.2020 nedošlo a Potvrdenie o vykázaní je nepreskúmateľné, keďže neobsahuje dôvody vykázania. Namietal, že súd prvej inštancie vychádzal z hypotézy, že ak k jeho vykázaniu zo spoločného obydllia došlo, niečo sa muselo stať, avšak len takáto domnienka nerobí Potvrdenie o vykázaní spôsobilým pre osvedčenie podozrenia z domáceho násillia. Vykázanie zo spoločného obydllia policajtom má povahu preventívneho predbežného zásahu, je podmienené nižším stupňom pravdepodobnosti budúceho útoku násillnej osoby, než je tomu

pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia, pričom rýchlemu postupu policajného príslušníka postačuje prítomnosť dôvodného predpokladu alebo indicie o hroziacom nebezpečenstve domáceho násillia s perspektívou ohrozenia zákonom chránených hodnôt či záujmov osoby. Odmietol konštrukciu matky vo vzťahu k absencii časovej konkretizácie útokov do jej fyzickej či psychickej integrity. Mal za to, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je významným stupeň vyvinutého fyzického či psychického násillia, resp. hrozba takéhoto násillia, nie subjektívne vnímané skutočnosti, či strach samozvanej obete, keďže dokazovať možno len existenciu vecí, javov, resp. preukazovať možno len skutočnosti, ktoré sa stali. Nesúhlasil s tvrdením matky, že odvolanie smeruje len proti odôvodneniu napadnutého uznesenia, s poukazom na jeho obsah, v ktorom namietal nesplnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, čím napáda vecnú správnosť výrokov napadnutého uznesenia a nepolemizuje s jeho odôvodnením. V ostatnom zotrval na svojich vyjadreniach. Namietal, že matka predložila v odvolacom konaní listinné dôkazy nad rámec návrhu a tieto sú bez akejkoľvek relevancie pre posúdenie odvolacím súdom, či boli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Správu z klinicko-logopedickej diagnostiky a terapie maloletého R. zo 17.10.2019 považoval za neobjektívnu. Potvrdil, že R. sa zajakáva, avšak nie následkom domáceho násillia, keďže príznaky tohto rečového defektu u neho spozorovali cca v treťom roku veku (rok 2017), R. od apríla 2018 začal navštevovať logopedickú ambulanciu na základe dohody rodičov, ktorá terapia prebiehala v prítomnosti matky, vzhľadom na jeho pracovné zmeny. Namietal, že správa logopéda bola vydaná na žiadosť matky, z jej obsahu nevyplýva objektívny nález, že zajakávanie dieťaťa je psychicky podmienené a je následkom násillia voči dieťaťu. Logopedička vyslovila záver, že efektívnosť terapie zajakávania R. vo veľkej miere závisí od homogénnosti domáceho prostredia a od dodržiavania terapeutických rád a odporúčaní každým, kto je s dieťaťom v kontakte. Homogénnosť domáceho prostredia je teda stotožňovaná výlučne len s dodržiavaním terapeutických rád rodinnými príslušníkmi, pričom nemá vedomosť o tom, že by dementoval logopédom nastavené pravidlá. Spochybnil Správu z psychologickej intervencie maloletého R. z 26.05.2020, vyhotovenú spoločnosťou MTS Consult s. r. o. v zastúpení Mgr. U. Z. X. z dôvodu, že bola vypracovaná bez jeho prizvania, je založená na základe anamnézy získanej od matky, pričom maloletý R. bol vo vyjadreniach ovplyvnený názorom a postojmi matky, čo vyvoláva pochybnosti o relevancii obsahu rozhovoru psychologičky s ním. Výpoveď dieťaťa nemožno objektívne posúdiť ako slobodný prejav jeho emócií alebo pocitov, keďže maloletý je vo veku, keď nemá ešte utvorený vlastný názor a prijíma názor dospelých. Z jeho vyjadrení nie je zrejmé, kto kričí a z obsahu správy nie je zrejmé, či ide o vyjadrenie dieťaťa alebo interpretáciu psychologičky. Poukázal na nejasné závery správy, z ktorých možno vyčítať, že na psychickom stave dieťaťa označenom psychologičkou majú podiel obidvaja rodičia, preto nie je logicky odôvodniteľné odporúčanie obmedziť práve jeho styk s maloletým. Namietal, že zo správy nevyplýva cieľ intervencie, kto ho zadefinoval, správa bola vypracovaná komerčným subjektom za odplatu na žiadosť matky a spochybnil hodnotnosť záverov psychologičky, ktoré prináležia do pôsobnosti súdneho znalca. Zdôraznil, že z obsahu správy nevyplýva priama forma násillia voči R. a nemožno z nej vyvodit' ani negatívny vzťah R. k nemu. Mal za to, že pri podozrení z nepriamej formy násillia voči deťom, resp. aj pri jej preukázaní, súd vždy hľadá možnosti zachovať aspoň nejaký kontakt rodiča s dieťaťom, v nevyhnutnom rozsahu alebo napr. za asistencie odborníkov akreditovaného subjektu minimálne s cieľom zachovať, obnovit' či rozvíjať plnohodnotný vzťah medzi odlúčeným rodičom a dieťaťom, eliminovať odcudzenie medzi nimi, resp. zlepšiť komunikáciu rodičov ohľadne výchovy dieťaťa a jeho starostlivosti. Je nespochybniteľné, že v záujme zdravého fyzického a psychického vývoja maloletého dieťaťa je nevyhnutné zachovať si vzťah s obidvomi rodičmi, najmä ak je maloleté dieťa kontaminované problémovými vzťahmi medzi rodičmi, či negatívnym postojom jedného rodiča k druhému rodičovi. Poukázal na to, že zo správy z mája 2020 nie je osvedčené, že aktuálny psychický stav dieťaťa stále nedovoľuje realizáciu styku s ním, kontaktovanie a priblíženie sa k nemu. Spochybnil potvrdenie o poskytnutí poradenstva matke v KC Brána do života - BŽD z 8.6.2020, vystavené na žiadosť matky; z obsahu ktorého nevyplýva, s akým jeho konaním či správaním matka stotožnila domáce násillie voči nej. Tiež Potvrdenie o absolvovaní psychoterapie matky u psychologičky a lekárske nálezy psychiatrických vyšetrení matky z 17.09.2019, 05.11.2019, 12.11.2019, 17.03.2020 a 28.07.2020 u MUDr. F. G. obsahujú len subjektívnu informáciu o fyzických útokoch voči deťom, resp. voči jej osobe, naposledy v máji 2020, neosvedčujú konkrétny útok do integrity jej osoby alebo detí, a vychádzajú z anamnézy od matky. Obsahom lekárskeho nálezu je diagnostika matky, ktorá trpí úzkostnými stavmi, resp. depresiami vyvolanými prežívaním centrovanej na psychotraumatizujúcu konfliktnú matrimoniálnu situáciu, ktorá psychická reakcia bola diagnostikovaná aj jemu. Rovnako skutočnosti uvedené v Zázname o podaní oznámenia z 19.07.2020, č. ORP-P-293/MA-OPP3-2020 nenapĺňajú znaky žiadneho priestupku, ani podmienku vykázania zo spoločného obydllia a sú založené len na tvrdeniach matky. K jeho dočasnému vykázaniu zo spoločného

obydli dňa 03.08.2020 došlo na základe oznámenia matky, ktorý zásah považuje za nezákonný, preto podal na Krajský súd v Bratislave žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 252 ods. 2 a nasl. Správneho súdneho poriadku (konanie vedené pod sp. zn. 8Sa/92/2020). Poukázal na Rozhodnutie Okresného úradu Malacky zo dňa 19.10.2018, č. OU-MA-OVVS-2018/011677-6, o uložení sankcie za spáchanie priestupku dňa 29.07.2018 (vulgárne nadávanie matke), ku ktorému sa priznal, svoje konanie zdôvodnil a jeho priznanie sa nesvedčí o tom, že je agresor s perspektívou páchania domáceho násillia. Predloženými prepismi komunikácie medzi rodičmi zo 14.02.2020 deklaruje, že sa podieľal na zdravotnej starostlivosti maloletých (02.12.2019 a 27.01.2020), s deťmi bol sám doma a na starostlivosti o ne participoval, ako vyplýva aj z písomného vyjadrenia E. K. a U. U. P., susedov. Dal do pozornosti fotodokumentáciu, či videonahrávky na online úložisku preukazujúce prirodzený vzťah maloletých k nemu a ich pozitívne spontánne reakcie v jeho prítomnosti. Prepismi jeho komunikácie s matkou cez aplikáciu WhatsApp deklaruje, že práve matka sa niekedy uchýlila k invektívam a slovným vyhrážkam vo vzťahu k nemu, nebola týraná, bola emancipovaná, dominantná, nebála sa ho. Poukázal na skutočnosť, že napadnutým uznesením mu súd uložil aj zákaz kontaktovať deti akýmkoľvek spôsobom, hoci matka sa takého zákazu nedomáhala. Vo vzťahu k výroku o dočasnom zverení detí do osobnej starostlivosti matky (v súlade s ust. § 62 ods. 2 CMP) namietal, že matka neosvedčila túto časť návrhu, neuviedla žiadny dôvod pre zverenie detí do jej osobnej starostlivosti ani ohrozenie alebo narušenie života, zdravia či priaznivého vývoja maloletých (§ 365 ods. 1 CMP a contrario). Je zrejmé, že maloletí žijú s matkou v domácnosti v ich spoločnom obydli, kde majú fakticky zabezpečenú starostlivosť z jej strany, a ku dňu vydania napadnutého uznesenia (14.09.2020) neexistoval dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré by v tomto smere duplikovalo existujúci faktický stav. S poukazom na jeho právo, ako aj povinnosť podieľať sa na výchove maloletých detí, došlo k neadekvátnemu zásahu do výkonu rodičovských práv s poskytnutím neprimeranej výhody matke. Matka neosvedčila existenciu okolností, ktoré by ho diskvalifikovali z výkonu starostlivosti o deti a odôvodňovali ich zverenie do osobnej starostlivosti matky neodkladným opatrením. Nesúhlasil s návrhom matky na priznanie nároku na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Poukázal na rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania a ktorý výrok matka nenapadla odvolaním. Mal za to, že povinnosťou matky bolo pri uplatnení tohto nároku uviesť v súlade s ust. § 55 CMP, dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom nie je na mieste naprávať túto jej pasivitu požadovaním priznania nároku na náhradu trov konania o odvolaní, čo by s ohľadom na okolnosti prípadu nebolo spravodlivé. Nepovažoval za spravodlivé trestať ho za využitie procesného práva podať odvolanie proti napadnutému uzneseniu, ktorým došlo k citelnému zásahu do jeho rodičovských práv. Vyslovil názor, že za týchto okolností sa ponúkali menej invazívne prostriedky, napríklad úprava realizácie jeho styku s maloletými za asistencie tretej odborne zdatnej osoby alebo na pôde akreditovaného subjektu s cieľom zabrániť deštrukcii citových väzieb medzi otcom a deťmi a s postupným rozširovaním rozsahu jeho styku s deťmi aj bez tejto asistencie.

8. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka otec uviedol, že toto obsahuje len stotožnenie sa s napadnutým rozhodnutím bez bližších dôvodov.

9. V ďalšom podaní otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu reagoval na matkou doloženú Správu z psychologického vyšetrenia maloletých detí z 27.11.2020, ktorá, podľa jeho názoru, je bez akejkoľvek relevancie pre posúdenie odvolacím súdom, či boli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia ku dňu vydania napadnutého uznesenia, pre ktoré je rozhodujúci stav v čase vydania napadnutého uznesenia t. j. ku dňu 14.09.2020.. Pripomenul, že od 03.08.2020, deti nevidel, nezdíeľal s nimi spoločnú domácnosť, nemôže sa s nimi stykať, kontaktovať ich, ani sa k nim priblížiť. Tento stav absencie akéhokoľvek jeho kontaktu s deťmi ku dňu vypracovania správy psychológa trval takmer štyri mesiace; a trvá dodnes, pričom deti sú výlučne vo faktickej osobnej starostlivosti matky, ich výchovné prostredie je determinované matkou, a teda je objektívne a logicky vylúčené, že by sa dopúšťal násillia voči nim za posledné štyri mesiace. Mal za to, že matka ani predloženou správou psychológa neosvedčila podozrenie z domáceho násillia voči deťom alebo voči nej, neosvedčila nebezpečenstvo hroziaceho fyzického alebo psychického útoku voči deťom alebo nej, nebezpečenstvo reálne hroziacej ujmy a neosvedčila ani potrebu bezodkladnej úpravy pomerov rodičov a detí ku dňu rozhodovania o odvolaní. Konanie matky, ktorá iniciovala psychologické vyšetrenie detí, za účelom odstránenia svojej dôkaznej núdze, považoval za šikanózne, keďže sama v návrhu uviedla, že dočasná odluka detí od otca nebude mať negatívny dopad na ich vzťah, ale im pomôže stabilizovať sa a vytvoriť priestor pre psychický kľud a pohodu. Uviedol, že v mesiaci august a september 2020 žiadal jeho právny zástupca matku e-mailovými správami o umožnenie stretnutia s maloletými v termínoch vyhovujúcich matke,

ktorá mu opakovane, bezdôvodne a zámerne odmietla tento styk umožniť. Odmietavý postoj matky bol zdôvodnený potrebou detí na ich psychický oddych a stabilizáciu. Z priloženej e-mailovej komunikácie možno odvodíť profil osobnosti matky; ktorá sa k jeho žiadostiam vždy postavila opovržlivo a obviňovala ho z falošného záujmu o deti. Uviedol, že matka vystavila maloleté deti záťaži a stresu spojenému s psychologickým vyšetrením, deti primäla, aby sa rozpomätali na konfliktné situácie medzi rodičmi, ak tieto boli vôbec svedkom nejakých konfliktov, pričom naďalej významne a úmyselne prispieva k deštrukcii vzťahu medzi deťmi a ním, nemá záujem na stabilizácii situácie v prospech detí a nemá v úmysle prispieť k budovaniu a rozvíjaniu ich vzťahu. Správu psychológa považoval za účelovú s cieľom a úmyslom pripraviť si pôdu pre jeho vylúčenie z výkonu rodičovských práv. Účel vypracovania správy psychológa bol zadaný aj pri prvom stretnutí psychologičky s matkou zisťovaním osobnej a rodinnej anamnézy na základe informácií poskytnutých matkou. Namietal, že správa bola podaná psychologičkou na základe anamnézy udanej matkou, a cez prizmu účelu zadaného právny zástupcom matky a tomuto účelu boli prispôbené diagnostické postupy pri psychologickom vyšetrení detí. Zo správy nie je zrejmé, na ktorom stretnutí došlo k rozhovoru psychologičky s R., pričom vyšetrenie T. sa uskutočnilo len dňa 19.11.2020. Vyslovil presvedčenie, že maloletí boli pri opisovaní vzťahu k nemu ovplyvnení názorom a postojmi matky, čo vyvoláva pochybnosti o relevancii obsahu rozhovoru psychologičky s deťmi, ktoré sú navyše aktuálne bez kontaktu s ním. Považoval za veľmi ťažké posúdiť hodnovernosť výpovede 6 a 4-ročného dieťaťa, ak sú manipulované názorom matky, ku ktorej prechovávajú intenzívny pozitívny citový vzťah. Výpovede detí nemožno objektívne posúdiť ako slobodné prejavy ich emócií alebo pocitov, vzhľadom na ich vek, kedy nemajú ešte utvorený vlastný názor, nedokážu posúdiť dôvody a priebeh manželských konfliktov a väčšinou prijímajú názor dospelých. Mal za to, že psychologička nekladla maloletým otázky smerujúce k rozpomätaniu a aktivizácii príjemných pocitov vyvolaných trávením času s ním a vyšetrenie vôbec nezamerala na možné ovplyvnenie maloletých názorom matky ani na zisťovanie vzťahu lojality detí k matke. Potvrdil, že maloletí mohli vnímať nejaký fyzický kontakt medzi rodičmi, avšak nepatrný z hľadiska naplnenia nevyhnutných znakov a intenzity domáceho násillia. Ak deti uvádzajú, že otec ich teraz nebije, mohli mať na mysli ich vytrestanie po sedacej časti, ak neposlúchali, čo každé dieťa vníma negatívne. Nestotožnil sa so záverom psychologičky o zajakávaní maloletého R. a jeho príčinách z už uvedených dôvodov. Mal za to, že priamemu ovplyvňovaniu detí matkou proti nemu nasvedčuje aj čiernobiele, výrazne polarizované vnímania otca deťmi vyplývajúce zo správy psychológa. Takéto vyjadrenia nie sú spontánnym prejavom dieťaťa, s ktorým otec trávil čas, hral sa s ním a staral sa oň od jeho narodenia. Uviedol, že na tak závažné závery vyslovené psychologičkou, nepostačuje jedno terapeutické stretnutie, ale je potrebný dlhší vyšetrovací proces zo strany súdneho znalca a za interakcie detí s otcom. Z obsahu správy nevyplýva priama forma násillia voči deťom, ani týranie detí.

10. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca voči výroku napadnutého uznesenia o zverení maloletých do starostlivosti matky a zákaze styku otca s maloletými je nedôvodné a odvolanie voči výroku o zákaze komunikovať s maloletými písomne, telefonicky a elektronicky a zákaze priblíženia sa k maloletým je dôvodné.

11. Aký je charakter neodkladného opatrenia, čo je podmienkou jeho nariadenia vysvetlil súd prvej inštancie, odvolací súd sa s týmto výkladom stotožňuje a dopĺňa, že účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Pri prijímaní neodkladného opatrenia, ktoré je opatrením dočasným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. K nariadeniu neodkladného opatrenia stačí, ak sú tvrdené skutočnosti aspoň osvedčené, t.j. ak sa javia aspoň pravdepodobnými. Vydanie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov.

12. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. To znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza.

13. Súd prvej inštancie v časti výroku o dočasnom zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a zákaze styku otca s maloletými vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie otca maloletých detí v tejto časti ako nedôvodné a zhodne so závermi súdu prvej inštancie konštatuje, že s prihliadnutím na okolnosti prejednávanej veci a ich komplexné posúdenie, je daná potreba nariadenia neodkladného opatrenia, keď pomery maloletých detí sa javia byť ohrozené. S prihliadnutím na predmet konania, ktorým je starostlivosť o maloleté deti, sa odvolací súd zameril na posúdenie odvolania otca a matkou podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v kontexte celkovej rodinnej situácie, berúc do úvahy prvoradá a najlepší záujem maloletých detí, ochranu ich práv a právom chránených záujmov, ktoré majú prednosť pred záujmom rodiča, v danom prípade otca. Z obsahu spisu, podaní oboch rodičov a pripojených listinných dôkazov nesporne vyplýva, že rodičia maloletých detí sú manželia, ich vzťah je vážne narušený z dôvodu existencie a dlhodobo pretrvávajúcich konfliktov medzi nimi vedúcich k podaniu trestných oznámení, k priestupkovým konaniam a napokon aj k vykázaniu otca zo spoločného obydlija. Príčiny konfliktov medzi rodičmi, ich priebeh a smerovanie útokov voči tomu ktorému rodičovi popísal každý z nich zo svojho pohľadu, avšak v konečnom dôsledku ich existencia vyplýva z rozhodnutia OÚ Malacky z 19.10.2018 č. OÚ-MA-OOVVS-2018/011677-6, ktorým bol otec uznaný vinným zo spáchania priestupku voči matke, z existencie prebiehajúceho konania o priestupku otca voči matke z 10.08.2019 (uznesenie OR PZ v Malackách z 14.10.2019 ČVS:ORP-452/1-VYS-MA-2019 - postúpenie veci na priestupkové konanie týkajúce sa skutku: napadnutia matky - údery do tváre, sácanie a spôsobené psychické utrpenie), Potvrdenia o vykázaní z obydlija z 3.8.2020, ako aj oznámenia o priestupku z 19.07.2020. Odvolací súd neprihliadal na námietky otca, ktorý na jednej strane spochybňuje skutky, ktoré sa mali stať, ale na druhej strane z jeho vyjadrenia vyplýva, že jeho správanie k matke sa vymykalo z rámca korektného správania, za ktoré sa jej ospravedlnil, za ktoré znášal sankciu a rovnako potvrdil aj fyzický útok voči matke dôvodiac iniciatívou matky a jeho obranou (prebiehajúce priestupkové konanie). V súhrne daných okolností aj v súvislosti s opakovane podávaným oznámením o priestupku otca voči matke z 19.07.2020 a Potvrdením o vykázaní z obydlija z 03.08.2020 nemožno súhlasiť s názorom otca o potrebe posúdiť skutok z 29.07.2018 ako jednorazový, nevzťahujúci sa k danej veci. Za osvedčujúce pravdepodobnosť neprimeraného konania otca považoval odvolací súd matkou predložené listinné dôkazy a v tomto smere sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o potrebe na ne prihliadať a reagovať zásahom súdu. Rovnako tak je potrebné vziať v úvahu i Potvrdenie o vykázaní otca z obydlija z 3.8.2020, ktoré bolo pravdepodobne dôsledkom a vyústením konfliktnnej situácie medzi rodičmi/manželmi, ktorí zhodne uviedli a poukázali na matrimoniálne problémy, nezhody a konflikty s tým, že za iniciátora označoval každý z nich druhého partnera. Na námietky otca o tom, že Potvrdenie o vykázaní z obydlija neobsahuje dôvody, na základe ktorých bolo príslušníkom polície rozhodnuté, a že súd prvej inštancie vychádzal len z hypotézy o možnom fyzickom útoku voči matke, odvolací súd neprihliadal majúc za to, že postup príslušníka polície, ktorý sa pri rozhodovaní o vykázaní z obydlija riadil osobitným zákonom, v tomto konaní nemožno spochybniť, ani o ňom polemizovať. Skutočnosť, že k vykázaniu otca z obydlija dňa 03.08.2020 došlo, je nesporná a vyplýva zo samotného potvrdenia a napokon aj z vyjadrení oboch rodičov. Okolnosti, ktoré viedli k rozhodnutiu o vykázaní otca z obydlija síce nie sú popísané v danom potvrdení, avšak možno predpokladať, že dôvody, ktoré k takémuto rozhodnutiu viedli, existovali. Napokon ochrana pred útokmi otca bola matke poskytnutá aj rozhodnutím Okresného súdu Malacky č.k. 32C/73/2020 o zákaze vstupu do rodinného domu a zákaze priblíženia sa k navrhovateľke (matke). V prípade, ak otec poukazuje na vyjadrenie matky k okolnostiam z 03.08.2020 o tom, že nebola vystavená jeho fyzickému útoku, odvolací súd zohľadnil vyjadrenie matky, z ktorého rovnako vyplýva popis situácie, kedy sa opakovane domáhala účinnosti polície z dôvodu, že sa cítila otcom ohrozená (zamykanie sa pred ním s deťmi do miestnosti, krik, volanie polície). Správne súd prvej inštancie vzal pri rozhodovaní v úvahu matkou predložené dôkazy, vrátane lekárskeho správy a Záznamov o zhodnotení zdravotného stavu (RZP Bratislava), keďže ide o podporné dôkazy svedčiacie o zdravotných problémoch otca psychického charakteru majúce vplyv na jeho konanie. Otec síce predložil lekársku správu svedčiacu o jeho psychiatrickej liečbe (február 2020), avšak existencia jeho psychických problémov, potreba užívania medikamentózneho liečby

a odporúčanie návštevy MUDr. L., psychiatra (z emailovej komunikácie medzi matkou a lekárom), je zjavná. Odvolací súd súhlasí s názorom otca, že skutky, ktoré matka popisuje a lekárske správy, na ktoré sa odvoláva, sú datované neskorším obdobím pred podaním návrhu matky, avšak všetky tieto okolnosti v kontexte aj s vyššie uvedenými listinami, nasvedčujú významným konfliktom v rodine a konaniu otca, ktoré sa vymyká z bežných pravidiel. S prihliadnutím na oboma rodičmi predkladané listinné dôkazy v odvolacom konaní, odvolací súd považoval za potrebné vziať ich pri rozhodovaní v úvahu v záujme ochrany maloletých detí (s poukazom na ust. § 62 ods. 2 CMP). Pokiaľ ide o správy psychologičky U. W. U. aj Mgr. U. X. Z., odvolací súd súhlasí s výhradou otca, že podkladom ich vypracovania bola rodinná anamnéza poskytnutá matkou. V danej prejednávanej veci však výnimočne, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, okolnosti v rodine a jej históriu, dospel odvolací súd k záveru o potrebe zohľadniť obsah a závery týchto správ, s prihliadnutím na to, že psychologička svoj postup pri vyšetrení riadne zadefinovala a s maloletými pracovala. Pokiaľ ide o Správu z psychologického vyšetrenia maloletých detí zo dňa 27.11.2020 vypracovanú Mgr. W. U., je zrejmé, že psychologička jednoznačne vyhodnotila aktuálny stav maloletého R. a T., ktorí veľmi ťažko prežívajú konflikty a nezhody rodičov, vnímali napätú atmosféru v rodine v čase, kedy bol otec doma, jeho agresivitu, hostilitu voči nim a matke, plač a strach matky. Zo správy vyplýva, že psychologička z pozorovania a vyšetrenia maloletých detí konštatovala ich prežívanie a pocity vo vzťahu k otcovi zisťované z metódy vyšetrenia obrázkami a kreslením. Skutočnosť, že otec nebol prizvaný na vyšetrenia, resp. psychologička s ním nekomunikovala, podľa názoru odvolacieho súdu, pri komplexnom vyhodnotení všetkých predložených dôkazov, nemá vplyv na zmenu napadnutého rozhodnutia, ktoré má dočasný charakter a ktorého cieľom a účelom je ochrana maloletých detí. V tejto súvislosti odvolací súd prihliadal i na správu psychologičky Mgr. U. Z. X., ktorá maloleté deti vyšetrila, potvrdenie KC Brána do života a lekárske potvrdenie psychologičky Mgr. G. I. z 08.06.2020 a psychiatricky MUDr. F. G. z obdobia od 17.09.2019 do 28.07.2020, ktoré matka navštevuje. Uvedené listiny svedčia o vysoko pravdepodobných dlhodobých problémoch v rodine, ktoré sa odrazili vo vzťahu k matke, ale aj k maloletým deťom, ktoré konflikty, hádky, krik, vulgarizmy a iné ataky otca voči matke vnútorne prežívali. Spôsob vyšetrenia maloletých psychologičkami môže byť predmetom skúmania vo veci samej, avšak pre potreby neodkladného opatrenia, považoval odvolací súd výsledok správ za postačujúci. Pokiaľ otec spochybňoval tvrdenia matky o príčinách zajakávania R., ktoré sa u neho malo prejavovať pred tromi rokmi, odvolací súd konštatuje, že zo správy logopéda vyplýva jeho intervencia od apríla 2018 a odporúčanie navštíviť s maloletým psychológa za účelom zistenia príčin tejto rečovej vady maloletého. Napokon odvolací súd považuje za nepochybné, že napätie v rodine, konflikty medzi rodičmi a nevhodné a neprimerané správanie rodiča, má jednoznačne negatívny vplyv na maloleté deti, ktorý sa na ich prejavy a prežívanie časom odzrkadlí. Tiež treba konštatovať, že otec svoje tvrdenia o útokoch matky voči nemu, nepreukázal.

14. Pokiaľ ide o argumenty otca, že v konaní nebolo preukázané domáce násilie voči matke a maloletým a toto nevyplýva ani z obsahu uznesenia OR PZ v Malackách č. ORP-452/1-VYS-MA-2019 zo dňa 14.10.2019, odvolací súd udáva, že závery a výsledok priestupkového konania opäť potvrdzujú významne narušené vzťahy medzi manželmi vedúce k útokom na matku zo strany otca s podozrením domáceho násillia a nestabilitu domáceho prostredia maloletých, v ktorom do času vykázania otca z obydlija vyrastali a ktoré malo podľa záverov psychológov negatívny vplyv na maloletých. S prihliadnutím na potrebu ochrany maloletých detí odvolací súd dospel k záveru o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o dočasnom zverení maloletých do starostlivosti matky a zákaze styku otca s maloletými. Potreba dočasného zverenia maloletých detí do starostlivosti matky vznikla v dôsledku ukončenia spolužitia rodičov v auguste 2020 a uložením zákazu styku otca s maloletými. Skutočnosť, že maloletí sú vo faktickej starostlivosti matky, nie je dôvodom pre zmenu nariadeného neodkladného opatrenia, keďže k tomuto výkonu starostlivosti o maloletých došlo v súvislosti s rozhodnutím o vykázaní otca z obydlija. Vzhľadom na závažnosť tvrdení matky a potrebu ich prešetrenia, aj odvolací súd považoval za nevyhnutné zastabilizovať pomery maloletých detí a aktuálne zakázať otcovi styk s nimi.

15. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že nespochybňuje práva otca na zabezpečenie starostlivosti o maloleté deti, na kontakt s nimi, ani skutočnosť, že otec sa podieľal na úhrade výdavkov na domácnosť a maloleté deti, avšak vzhľadom na osvedčenie pravdepodobnosti tvrdení matky uvedených v jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vzbudzujúcich podozrenie o nevhodnom, neprimeranom a násilnom konaní otca voči matke, majúcom nesporne vplyv na negatívne prežívanie maloletých, uprednostnil záujem maloletých detí pred záujmom otca. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že dané rozhodnutie je dočasného charakteru a nenahrádza rozhodnutie v konaní vo veci samej, v ktorom bude potrebné vykonať náležité dokazovanie so zameraním sa

na preskúmanie všetkých účastníkmi tvrdených skutočností a dôkazov, ktoré budú východiskom pre konečné rozhodnutie, ktoré bude sledovať záujem maloletých detí a ich zdravý psychický a fyzický vývin. V tomto smere odvolací súd súhlasí s výhradou otca, ktorý namietal účinnosť napadnutého rozhodnutia bez časového obmedzenia z dôvodu, že postup súdu prvej inštancie, ktorý poučil účastníkov o možnosti podať návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, prípadne návrh na rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode, nebol správny, pretože pri tak závažnom rozhodnutí akým je dočasný zákaz styku otca s maloletými deťmi bolo povinnosťou súdu prvej inštancie začať bezodkladne ex offo konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a konanie o zákaz styku otca s maloletými deťmi (§ 360 ods. 1 CMP). Je potrebné dať do pozornosti, že nariadené neodkladné opatrenie je dočasného charakteru a v prípade akýchkoľvek nových podstatných okolností ho môže súd z úradnej činnosti zrušiť alebo možno iniciovať jeho zmenu alebo zrušenie.

16. Odvolanie otca voči výroku napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým súd uložil otcovi, aby sa nepribližoval k maloletým deťom na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou súdnych konaní a vyšetrovacích úkonov, odvolací súd vyhodnotil ako dôvodné majúc za to, že matka v tomto smere svoj návrh a dôvody nariadenia neodkladného opatrenia žiadnym spôsobom neosvedčila a rovnako nepreukázala, že by sa otec neprimerane dožadoval kontaktu s maloletými. Odvolací súd konštatuje, že súdom nariadený dočasný zákaz styku otca s maloletými aktuálne zabezpečuje maloletým dostatočnú ochranu.

17. Odvolací súd vyhovel odvolaniu otca aj vo vzťahu k napadnutému výroku rozhodnutia v časti uloženia povinnosti otcovi písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktovať maloleté deti z dôvodu, že vzhľadom na vek maloletých (4 a 6 rokov) ani nemožno takýto kontakt s otcom predpokladať, naviac, ak je styk otca s deťmi dočasne zakázaný. Napokon odvolací súd prihliadal aj na skutočnosť, že matka sa daného obmedzenia otca vo vzťahu k maloletým deťom nedomáhala, pričom z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva postup súdu prvej inštancie podľa § 360 ods. 1 CMP a ani dôvody, pre ktoré takto rozhodol.

18. Odvolací súd sa zároveň zaoberal aj námietkou vznesenou otcom o porušení jeho práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia. Po preskúmaní spisu a obsahu napadnutého uznesenia odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne postupoval vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, jeho postupom nedošlo k procesnému pochybeniu, keď napadnuté rozhodnutie je síce stručné, avšak obsahuje úvahy súdu a dôvody, na základe ktorých rozhodol, s vymedzením listinných dôkazov, ktoré považoval za osvedčené pre vyhoviecie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Možno preto konštatovať, že nedošlo k porušeniu práva účastníka konania na spravodlivý proces, ktoré by zakladalo dôvod pre postup podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP). Ďalšími námietkami otca sa odvolací súd zaoberal v bodoch 13 až 15 tohto rozhodnutia.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o zverení maloletých detí do starostlivosti matky a zákaze styku otca s maloletými potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako správne, vo výroku o uložení povinnosti otcovi nepribližovať sa k maloletým deťom zmenil v súlade s ust. § 388 CSP a vo výroku o uložení povinnosti otcovi nekontaktovať maloleté deti zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP (dôvody nariadenia neodkladného opatrenia neexistovali).

20. Úlohou a povinnosťou súdu prvej inštancie je bezodkladne začať ex offo konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a zákaz styku otca s maloletými deťmi podľa ust. § 360 ods. 1 CMP.

21. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd nevyhovel návrhu matky, ktorá žiadala priznať jej náhradu trov konania vo výške 100% s poukazom na predmet konania, ktorým je konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, ktoré rozhodovanie sa vzťahuje k usporiadaniu vzťahov v rodine a potrebe určenia pravidiel rodičom za účelom dočasného zastabilizovania situácie maloletých detí s ohľadom na podozrenia z konania otca, ktoré je potrebné riadne prešetriť. Odvolací súd zdôrazňuje, že dané rozhodnutie je dočasného charakteru a opodstatnenosť konečného rozhodnutia vo veci samej o zákaze styku otca s maloletými deťmi bude predmetom dokazovania vo veci samej, pričom v konaní o návrhu na nariadenie

neodkladného opatrenia súd vychádzal len z predpokladov a pravdepodobnosti osvedčenia matkou tvrdených skutočností. K samotnému uplatneniu nároku na náhradu trov konania odvolací súd poukazuje na ust. 55 CMP, podľa ktorého súd môže priznať náhradu trov konania aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Odvolací súd dospel k záveru, že matka uplatnenú náhradu trov konania riadne neodôvodnila a podmienky na vyhovie jej návrhu na náhradu trov konania nie sú splnené podmienky s poukazom na uvedené dôvody v tomto bode rozhodnutia.

22. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).